

ршихъ и соревнователей своихъ, непрестанно держали са го въ мятѣжъ и страхъ; Начна да усѣща отъ опыта, чи достоинства та и почесты тѣ не излезувать най послѣ на друго вѣщо, освѣнъ на едно сїятелно робство, като ся насыти и отъ тѣхъ тога имаше намѣреніе да ся потегли на една стража. Въ то исто време стигнало извѣстіе то въ Константинополь, чи Персія та ся уготовляваше да дигни рать. Сего ради ся натоварилъ тамо да ся съ силно войнство спусни да обозди гордость та неприятелией, усѣти себе си чи ся води отъ желаніе то славы и ся спусна и отиде съ радость.

Двѣ тѣ перви бытки прїяха благополучно за него совершеніе: защото распрѣсна неприятели те, принудилъ ги совѣмъ да ся потеглають назадъ отъ Туркестанъ, което преди мало време обладали бѣха. Той началъ бѣше отъ вредомъ да ся похвалява, и Алимекото то име съ рукоплесканіе звончеше по сичко то Турско царство. Въ това време и сущій Великій Султанъ ся преоготовляваніе да го посрѣщне въ Царствующій градъ съ великолѣпна бомба, и съ най изряднаго Триумфа (алай), когато влезе съ много велико дерзновеніе въ неприятелиски те мѣста, падналъ несмысленно въ една засада (пусія) безъ да я предвиди, и не може да ся избави инакъ, него да изгуби едно голѣмо число отъ войни те си. Тога голѣмо то преоготовленіе ся преобжрило за една минута: голѣми те похвали ся изварнаха на клетвы, и вмѣстѣ преоготовленнаго торжества, видѣ да му ся